

[Peter Larsen.]

ejendomsskyld. Det vil med andre ord sige, at landarbejderboligerne nu, i tilfælde hvor det drejer sig om statsudlån, kan få de samme rettigheder, som gælder på en række andre områder i vor landbrugslovgivning. Jeg tænker her på de små husmandslån, jeg tænker på Marshallånene, hvor reglerne er sådan, at statslån kan rykke tilbage indtil en vis grænse for at give plads for foranstående prioriteter; dette har i mange tilfælde været hensigtsmæssigt for de enkelte ejere. Jeg kunne i denne forbindelse have lyst til at komme med en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bladt, som i sine slutbemærkninger fremkom med et resumé over de 20 års udvikling vedrørende landarbejderboligerne og heri pegede på, at vi måske var ved at nærme os det tidspunkt, da vi skulle søge at få en ordening med tillægslån til forbedring af de gamle huse. Jeg skal ikke gå dybt ind på denne tankegang og slet ikke tage stilling til den, men blot pege på følgende: mon ikke den omtalte nydannelse, hvorefter man kan optage private lån, vil være i stand til at løse de problemer, som det ærede medlem nævnte? Det ærede medlem har sikkert ret i, at der står meget tilbage at ønske med hensyn til isolering og tekniske forbedringer i disse boliger. Jeg tror derfor ikke, at det er en udvidelse af statslånene, der tiltrænges, men en nydannelse i form af optagelse af private lån, hvilket altså nu bliver muligt, hvis lovforslagene vedtages i den foreslåede skikkelse.

Endelig vil jeg gerne pege på den tredje nydannelse i denne lovgivning. Den har til hensigt at skabe større klarhed vedrørende ejerskifte, både når ejeren af huset overgår til andet erhverv, og når det drejer sig om at skabe fastere rammer om for-tjenesten ved salget af disse huse. Jeg tænker i denne forbindelse på en kapitalisering af den rentelepelse, der tilflyder disse ejendomme, og som jo skulle være indkasseret. Mange af de mennesker, som

har ejet disse huse og skullet afhænde dem, har været udsat for ubehagelige overraskelser, fordi de ikke har været klar over, at de kunne blive stillet over for et krav fra staten om at tilbagebetale et beløb, der svarer til den kapitaliserede rentelepelse. Jeg er derfor glad for, hvis det med de rammer, som lovforslaget peger på i så henseende, er lykkedes at få skabt klarhed, så at sælgerne eller ejerne af disse huse er klar over eller af loven kan læse sig til de vilkår, de er underkastet, hvis de står over for at skulle sælge.

Hvad angår de andre problemer i samme lovforslag, skal jeg ikke gå yderligere i detaljer, men blot henvise til, at vi i udvalget kan gå nærmere end herpå.

Til lovforslaget om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet skal jeg ikke knytte mange bemærkninger, men blot pege på de vanskeligheder, der hidtil har været, og som vel også fremtidig — og måske ikke mindst fremtidig — vil opstå ved ejerskifte med hensyn til at finde kvalificerede købere til husene. Dette problem er nu også i lovforslaget søgt klaret ganske betydeligt.

Der er vel ikke mange af os, som ikke kender et eksempel, som ikke har haft en henvendelse fra en arbejder fra landet, som ikke kunne forstå, hvorfor han ikke kunne få lov til at sælge sit hus. Jeg husker, at jeg for nogle år siden fik en henvendelse fra en mand fra Falster, som måtte skifte arbejdsplads. Han havde haft sit hus stående dernede i tre år uden at kunne afhænde det, fordi man ikke på den egn kunne finde en kvalificeret køber. Jeg påskønner derfor gerne det forsøg, der med denne lovændring bliver gjort for at løse det problem.

Med disse bemærkninger vil jeg som sagt anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Clausen (Olufskjær): Selv om mit parti ikke kunne stemme for regeringens boliglovsforslag og derfor heller ikke for den ny